

Autor: Karel Veliký

Faye versus Baudrillard

Jean Baudrillard, jeden z intelektuálních vzorů amerických rokokových marxistů,* ve své kritické knize *Amérique* z roku 1986 (česky: *Amerika*, Dauphin, 2000) rozsáhle cituje, a to v kapitole „Uskutečněná utopie“, Guillauma Fayeho z GRECE. Zdroj uveden není, přičemž úryvek může pocházet hned ze tří titulů: *Le système a tuer les peuples* (Systém k ničení národů, 1981), *L'Occident comme déclin* (Západ jako úpadek, 1984) nebo *La NSC: La Nouvelle Société de Consommation* (Nová společnost spotřeby, 1984). Protřelý dialektik Baudrillard jej uvádí otázkou: Proč je tento text současně pravdivý i naprosto nepravdivý?

Taková je Amerika. Brzy také u nás?

Faye: „Kalifornie na sebe obrací pozornost jako naprostý mýtus naší doby. Mnohorasovost, nadvláda techniky, narcismus vyšinuté popkultury, městská kriminalita a audiovizuální koupele: je to super-Amerika a jako taková je Kalifornie naprostou antitezí původní Evropy, od Hollywoodu až k rockovému braku, od E. T. až k *Hvězdným válkám*, od studentských rádobý protestních nepokojů až k pošetilým vizím Carla Sagana, od neognostiků ze Silicon Valley k mystikům windsurfingu, od nových indických guruů až k aerobiku, od joggingu až k psychoanalýze jako formě demokracie, od kriminality jako formy psychoanalýzy až k televizi jako formě despotismu: v tom všude tkví Kalifornie coby centrum světa simulaker a neautentičnosti, jako místo absolutní syntézy *soft* totalitarismu. Jakožto h y s t e r i c k á země a ohnisko, v němž se soustřeďuje vykořeněnost, je Kalifornie místem absence dějin, absence událostí, a současně ustavičného hemžení a nepřerušovaného rytmu světa, tj. vibrací v tom, čemu chybí pohyblivost, vibrací, jimiž je posedlá a které ji ohrožují stejně jako stále otevřená možnost zemětřesení...

Kalifornie nic neobjevila: všechno si vzala z Evropy a vrací jí to vše znetvořené, zbavené smyslu a přetřené pozlátkem Disneylandu. Světové středisko mírného šílenství, zrcadlo našich kalů a našeho úpadku: *kalifornitis* jakožto horečná varianta amerikanismu se dnes valí na mladé lidi a šíří se jako forma mentálního AIDS. Proti

revoluční úzkosti Evropanů staví Kalifornie svou dlouhou řadu padělků: parodie vědění na univerzitách zbavených všech ritů, parodie města a městské kultury v chaotické změti, která vládne Los Angeles, parodie technologie v Silicon Valley, parodie enologie v zteplalých vínech Sacramento, parodie náboženství v podobě guruů a sekt, parodie erotismu, kterou ztělesňují beach-boys, parodie drogy v různých kyselinách (?), parodie společenskosti v tom, čemu se říká communities. Dokonce i příroda je v Kalifornii hollywoodskou parodií antického Středomoří: moře je příliš modré (?!), hory příliš divoké, klima příliš mírné anebo příliš suché, příroda neobydlená a odkouzlená, bohy opuštěná: ponurá krajina pod příliš bílým sluncem, nehybný obraz naší smrti, neboť pravda je, že Evropa zemře opálená do bronzova, s úsměvem a s kůží vyhřátou prázdninovým sluncem.“

(Pokračování textu...)